

El talent, es compra o es desenvolupa?

Des que el Barça va consumir el triplet, en Florentino ha remogut el mercat a la recerca dels més talentosos; i n'ha fitxat uns quants... a preu d'or. Alguns culers ja s'han posat nerviosos. S'escenifica allò que en l'àmbit empresarial s'anomena la lluita pel talent. En un estudi recent de l'Institut Tecnològic de Massachusetts (MIT) nord-americà, tres investigadors es preguntaven si, quan les "estrelles" canviaven d'aires, continuaven donant tan bons resultats. Arran de l'opacitat de la informació de les empreses sobre la qüestió, van centrar-lo en la NFL, la lliga de futbol americà.

Conclouen que no tothom és transferible en la mateixa mesura: com més generals són les competències, més transferible s'és; i, a la inversa, com més específiques d'una empresa, menys. També depèn dels llocs; els líders i organitzadors, que són el moll de l'os dels equips, necessiten temps per erigir-se en l'ànima d'un nou grup humà i transmetre-li talent; per contra, un venedor o un investigador brillants -o un rematador-, que van més per lliure i no en transmeten, són més fàcilment transferibles. En l'esport -i en l'empresa-, hi ha un talent que cal comprar i un altre que cal desenvolupar. El Madrid menysté el planter i compra, mentre que el Barça té la Masia. I, finalment, hi ha la qüestió de l'equip. Hi ha professionals que, quan canvien d'empresa, se n'enduen tot l'equip, perquè saben que, sense ell, no són res. Fa deu anys, els Washington Redskins van fer el mateix que el Madrid d'enguany; els resultats mediocres van demostrar que no tenien gaire de talent en plantilla, sinó molts noms. El futbol, com l'empresa, és un joc d'equip, cosa que ha fet palès en Pep Guardiola. I, si no, per què no se n'hi ha anat cap talent, del Barça al Madrid?